

DISPATCH

CLASSIFICATION
SECRET

DISPATCH SYMBOL AND NO.
EGMA 70875

HEADQUARTERS FILE NO.
Field File FI 7077

DATE
2 May 1960

RE: "43.3" - CHECK "X" ONE

MARKED FOR INDEXING

NO INDEXING REQUIRED

INDEXING CAN BE JUDGED BY QUALIFIED HQ DESK ONLY

TO
INFO
Chief, DR
Chief, EE; Chief of Station, Germany

FROM
Chief of Base, Munich *7/26*

SUBJECT
REDWOLF/REDSKIN/ARBOLSTER-1
Progress Report

ACTION REQUIRED
None; for your information

REFERENCES:
As mentioned herein.

Synopsis

1. Since the last report on ARBOLSTER-1 (see EGMA 30972, dated 5 December 1958), ARBOLSTER-1's activities have been redirected (see EGMA-47001, 26 January 1960) from LCIMPROVE activities to duties as a spotter and assessor in the REDSKIN field. He has visited the United States in summer 1959 when he was processed for a promotion in his organization and when he underwent processing for obtaining United States citizenship.

Developments

2. When the undersigned's duties at Munich Base were changed from LCIMPROVE to FI, rather than terminating ARBOLSTER-1 it was decided to consider him for a possible REDSKIN mission. However, Headquarters disapproved the proposal (see EGMA-7476, 17 March 1959) and we directed Subject's efforts toward spotting in the REDSKIN field. He was also considered for spotting, using a group of unwitting informants from the local emigre community (primarily the AEDHREKERS), at LCOUTBOUND. However, due to changes at Subject's office, he was sent by his organization to the United States, where he was appointed head of UHARC in Europe. While in the United States, he applied for United States citizenship which he has wanted for a long time. (see MUNI 4422, May 1959.)

3. In spring 1959, he joined a group of emigres who invested capital in the Otto KOZAK (aka Volodymyr KOZAK) Aral filling station. (The other investors in the enterprise are AECASSINARY-3, Atanas FIOOL and KOZAK.) ARBOLSTER-1's share in the investment was DM 10,000, the bulk of which he was forced to borrow. He was the executive-administrator leader of the group for several months shortly before his departure for the United States. Since then, as the result of his new UHARC appointment, he has given only part-time attention to the investment (the group's station also serves as a sales outlet for motor bikes and a small automobile, NSU Prinz).

4. ARBOLSTER-1 provided evidence regarding his spotting abilities during the performances of the Veryovka Chorus in Munich during October 1959. He himself established contact with VERYOVKA and wife and two members of the group. One of his unwitting informants, Ivan CHORNIY, established contact with a number of the chorus members and ARBOLSTER-1 sent CHORNIY to Stuttgart where he continued development of some of them. ARBOLSTER-1 also elicited from other local emigres regarding their contacts and will debrief another emigre who studied voice with VERYOVKA in the Ukraine. A full report will be submitted as soon as possible, together with other suggestions and ideas regarding the use of ARBOLSTER-1. In the meantime, we forward as attachment A for Headquarters information the report of contact with ARBOLSTER-1, dated 29 April 1960, which provides some detail regarding contacts of Subject and his informants with the Veryovka Chorus.

Rudbeck, Michael

74-6-67/33

FORM 10-57 33b
1-60

USE PREVIOUS EDITION.
REPLACES FORMS
SI-38, SI-28A AND SI-29
WHICH ARE OBSOLETE.

CLASSIFICATION
SECRET

CONTINUED

PAGE NO.
1

HQ COPY

HQ COPY

Ann British SR/3 PP has seen

DECLASSIFIED AND RELEASED BY
CENTRAL INTELLIGENCE AGENCY
SOURCE METHODS EXEMPTION 3B2B
NAZI WAR CRIMES DISCLOSURE ACT
DATE 2007

NOTE: From AEBOLSTER-1's contacts with the Voryovka Chorus, he learned that the group was told it was scheduled to perform in Canada in September or October 1960. We have no further information on this data.

5. [ ] was introduced as [ ] to AEBOLSTER-1 on 22 April 1960 and henceforth will be the case officer.

Approved by [ ]

Attachments: Herewith

- A. Report
- B. Ukrainian report from A-1

Distribution:

- 2 Chief, SR with 2 cys of atts A and B
- 1 Chief, EE " 1 cy of atts A and B
- 2 Chief of Station, Germany with 2 cys of atts A and B

CS COPY

746-67/35

CONTINUATION OF DISPATCH	CLASSIFICATION SECRET	DISPATCH SYMBOL AND NO. A ATTACHMENT/TO RGMA 48875
SUBJECT: RV with AmBOLSTER-1 on 29 April 1960		
CO [ ]		
<p>1. A-1 said the following about his contact with various members of the Veryovka Chorus and regarding contacts with the chorus of other local Ukrainian emigres.</p>		
<p>A. A-1 will write up his information and will pass it to Lundquist at a later date. However, he said the following. He met VERHOVKA and wife (the latter, about 58-60 years old, is also a director of the choir) and two other members of the choir. He has autographs of all three people, but he passed the program, on which the autographs appear, to Mrs. KOZAK who will return it in the near future. VERHOVKA is described as ca 65-68 years old, born in East Ukraine, now lives in Kiev. He is still a very vigorous and dynamic man and has traveled with the chorus in all cities of the UkSSR and the major cities of the RSFSR. A-1 met them twice, for 10 and 15 minutes respectively while the chorus performed in Munich at the Bavaria Halle.</p>		
<p>B. A-1 asked Ivan CHORNIY (see 1894 file for data on him) to contact the chorus independently and CHORNIY apparently achieved some success. CHORNIY wrote a report of his contacts which A-1 will get and lend us for copying. CHORNIY developed one contact so well that they were on Du terms before the choir left Germany. A-1 also sent CHORNIY to Stuttgart where the choir performed and he did a seemingly bang-up job there. CHORNIY got one of the choir members to write his name and true address under the following circumstances. The pertinent choir member said that his wife had appeared in Paris with still another chorus from the UkSSR and that the performance in Paris was recorded. He asked CHORNIY to procure a copy of the recording and have it mailed to the address he gave IC if he couldn't get the record to him while he was still in Germany. CHORNIY procured the recording, passed it to A-1 who, in turn, passed it to the UUAAC representative in Hamburg, Dr. Bohdan BILINKEVICH. The latter, in turn, contact the Uke choir member when the chorus performed in Hamburg and passed him the recording. In cases where addresses were obtained (of choir members in the Ukraine), A-1 and his local compatriots were asked not to write to the choir members except for a greeting card on holidays. A-1 and friends were asked that if they wanted to write otherwise, they should send the mail in care of the Ukrainian National Chorus in Kiev.</p>		
<p>NOTE: The Veryovka Chorus members said that the choir was scheduled to perform in Canada during September or October 1960.</p>		
<p>C. Mrs. Olena YURCHENKO, who works with AmComLib in Munich, and is an East Ukrainian, contacted the chorus and discussed it generally with A-1. Since he did not have time to listen to the complete detailed story, she mentioned that she would write up her story for him. He thought she was kidding and left, but several days later she presented him with the attached typewritten description of her contacts with the chorus. PASICHNYY, mentioned in the report as the impresario of the choir from the Ukraine, is identified by A-1 as Mykhaylo PASICHNYY.</p>		
<p>ENCL / - RGMA-48875</p> <p style="text-align: center;">SECRET COPY</p>		
FORM 53c 10-57 (40)	USE PREVIOUS EDITION. REPLACES FORMS 5125, 5126 AND 5129 WHICH ARE OBSOLETE.	CLASSIFICATION SECRET ☒ CONTINUED PAGE NO. 1

CONTINUATION OF DISPATCH	CLASSIFICATION SECRET	DISPATCH SYMBOL AND NO. ATTACHMENT TO EGMA 48875
<p>D. Tamara VARVAROVA of Munich also had contacts with the choir and A-1 was asked to get her story on her contacts.</p> <p>E. The wife of Rev. Palladiy DUBYTSKYI, of Munich, met personally with VERYOVKA at the Hotel Drei Loewen, where the choir was billeted during the three-day performance in Munich. She also contacted the choir during its performances. A-1 said that Mrs. DUBYTSKYI probably is one of the few individuals now in the West who studied voice under VERYOVKA in the Ukraine. A-1 heard that VERYOVKA has still another ex-student friend now living in the USA --- Mrs. DUBYTSKYI can identify this individual and A-1 was asked to get her to do so.</p>		
FORM 53c 16-57 (40)	CLASSIFICATION SECRET	PAGE NO. ☐ CONTINUED 2

CS COPY

7/3-67/37

~~SECRET~~

Page 19 to 20 488

і кір. І між двома відилами жон ту мені помастид
 лаштунки. Побачила п'ні др. Лаконечу, яка єме, брада автс.
 і онісі дівчини. До речі, з досить неприємним обличчям. Д.
 іривапи, підвела і похилила на мене. Я запитала її, чи вона
 сом не з Києва. Так, - відповіла вона. Ну, Р почалася розмова.
 Розориле вона українською мовою, але відчувалося, що ця мова вип-
 чна, що вдома вона говорить російською. Опочатку вона почала роз-
 повідати за Київ, яке то чудове місто, як відбувалося, що я би
 то не пізнала. І вона ччо, говорить зі мною, вона кудиось кидала і
 гляд. Нарешті я вирішила: куди. Відразу за мною стояв молодик
 високий з справним обличчям енкаведиста. Тому я не наважувалася
 її щось розпитувати. Бо бачила, що на моїх питаннях словом він слі-
 кує. Тому що я мовчала, а він говорив про різні досягнення і доб-
 життя на Україні, власне, в часі, тоді молодик видно вирішив,
 що я така дурна, що нічого не знаю, поганого, зрозуміло НКВД, сказати
 не могу. І раптом та дівчина швидко запитувати мене. (Я побачила,
 що то' молодик відійшов). Розмова відбулася так:

А як вам живеться тут на Заході.
 Добре.
 Ви працюєте.
 Так.
 Часте родиною.
 так.
 Живете відносно, як вроді, можна, будуть в страх?
 Так.
 Задоволені життям? Ходило б побачити Київ.
 Так, - відповіла я, - дуже хотіло б побачити дома.

І тут, як грим серед якого неба почула моворозмовою мовою: "От ви
 завісіт". А моя дівчина усміхнувшись, сказала, - "Так, Київ чудове
 місто, відбувалося. Приїздіть скорше." - і почала проматися,
 мовлячи, що вона вже йде. Я відчувала, що вона перерва.

Друга розмова відбулася в день від'їзду ансамблю Вільфовки.
 Я з колегами приїхали попрощати сабжаків до готелю. З'ясувалося,
 що вони їдуть від'їзду. Ми вийшли вранці розчаровані, але несподівано
 но перед готелем я побачила двох панів, одного пізнала. Він сто-
 також тоді за лаштунками у заїзді і розмовляв з людьми.
 Я вирішила з ним заговорити. Все ж краще ніж нічого. Чи як
 казуть, краще горіти в руці, ніж проїти в неї. Ми підійшли. Почала-
 ся розмова.

- Добридень - привітання.
 - Здравствуйте - привітання.
 - Ну, рая тра, до Києва, страшно, - відповіла я усміхнувшись.
 Він побачив, що нас як завжди і тех пошмідливих відповів:
 - Тохі, добридень!
 - Що вам все похвалюють, Києва, - сказав ми.
 - Так, дець х знають, тільки тому.
 - А по ви тут робите?
 - Чекаємо на щого, але зараз і така, кудемо їхати - відпов.

Другий, що стояв поруч, який висміявся, але зріє посмішку ви-
 но було, що промудривав і потім: як бу нас забити. Ми не
 звертали на нього уваги.

- А ви, збачте, до в селі, робите, білієте, чи танцюєте, -
 запитала я.
 - Я директор ансамблю, - відповів він.
 - А ви що робите в ансамблі, - звернулася я до другого.
 - Я перекладач, і побоявся, як видно, що ми звернемося до
 нього німецькою мовою, - раптом додав - перекладач з французької
 мови, бо їде до Швейцарії з дси.

Я і, засміявшись з оглядом посмітінням від зло-
 ЕГАТА 488

стан відповідати на
посре, як... як Київ відбудувався.
підійшов знову і став слухати.

Тут мені захотілося ще разо запитати, бо мої колеги

(Тут мушу не довернутися трохи назад, бо забула дещо. Це
Барбарова, коли той другий візюнов, запитає Пасічного, чи
знає кого небудь в харківського театру, бо там працює її хлопець
родичів, експерт, дідко. Той сказав не знає. Барбарова слухає
чи він міг би передати привіт від неї, якщо вона скаже його і
Пасічний пообіцяв. "Але нехай слово, до передасте привіт" - каже
Барбарова. "Дяк слово" - відповів Пасічний. І в це час підійшов
той другий, Візюнов Пасічний до нього питання не повернувся і
постав Барбарову як до нього і передавати привіт.

Щоля цього почав повторити знову, ч. Поручила два питання.

- Знаєте, пане Пасічний, до чого треба, як директору, зразок
на майбутнє?

Вони обоє в зацікавленні похилилися на мене. "До саме?" -
питав Пасічний.

- А те, що якщо Ван ананідз український, а Ви дасте те ж
і інші речі, іншої національності, тоді треба було б давати і інші
національності пісні, як на грузини чи візюнові.

- Бачите, візюнов Пасічний, - якщо ми будемо давати білоруські
чи грузинські речі, то інші національності можуть образи
ся. Але ми маємо донех і візюнові, і якщо б прийшлося виконати
той воля республіки, то ми б зберігло в нас обидва візюнові і
б не могли повести багатьох українців.

- Зрозуміло, візюнові, - тоді щоб в нас давати російські
діла, і інші.

Ко і тому, маючи візюнові, чи мусять вони пісні виконувати

- А ви, Мось такі спідстварі в запитала Барбарова.

- Ні, - відповів Пасічний сподівливо, - ж кожного голосу
ансамблі не маю, ані чий голос, ані в підказник час виборів.

Потім в запитала третє питання:

- Скажіть, будь ласка, чи ви маєте також кінохроніку?

- Такі - відповів Пасічний.

- Знаєте, чому в питаві. Сиділа в тому, до чий час концерту
бачила, як один в вагні фотографував перші ряди і весь зал. От
цікаво, агага, якщо це був було якийсь на папіку, чи будете ви по
зувати односторонню фотографію, чи утримали тут на Заході ваш Ан-
самбл?

Тут втрутився якийсь чоловік. - Ні, - стою показувати не
собіраємося. Это для папіку архівно, если бачі захотят зспомнить
іх зустрічі. Ми это для внутрішньо похорошення.

Нам отако цілком зрозуміли для якого заграничного концерту
ми був заготовили папіку, в концерт, бізві, на який вони з
ли всі перші ряди, а якщо до папіку, судити весь. Відповів Орган.

На прощання Пасічний від Барбарова, - Приїжджайте до нас.
біляві додає інше слово.

- Приїдемо, - відповів якийсь Барбарова, додає: Приїдемо.
те, як казав колись коментарі Збіжний - око кокетко, потому што
што...

Пасічний відповів, що він не помер, але як перенесу
по самі читати в своїй книжці, до якого помер. Сталося
випадання і Пасічний, якийсь на обидвоє сказав: це, мабуть,
вільно поки...

